

حسین فرهودی مستشار فرهنگی ایران در رم

نامه‌های متبادلہ میان شاه عباس کبیر و امراء ایتالیا

— ۴ —

دونامه از امیر تسکان و شرلی بشاه عباس

در این نامه‌ها شاه عباس بتوپوت سلطان یوحی مدعی سلطنت عثمانی تشویق شده است در کتابخانه ملی ناپل نسخه خطی از نامه دیگری از امیر تسکانا که با امیر فلورانس نیز معروف است دیده میشود که مشخصات عمده آن مانند نامه ایست که فوقاً وصف آنرا کرده ایم. در این نامه امیر تسکان بطور کلی آمادگی خود را برای جنگ با سلطان عثمانی اعلام میدارد بدون آنکه دلیل و کیفیات آنرا بیان کند. این دلیل و کیفیات از نسخه اصل نامه‌ای که رابت شرلی در همان تاریخ بشاه عباس نوشته و در آرشیو کتابخانه ملی فلورانس مضبوط است بطور واضح و روشن بدست میآید. تفصیل قضیه از اینقرار بوده است که پس از مرگ سلطان محمد ثالث (۱۵۹۵ - ۱۶۰۳) سلطان احمد پسرش بسلطنت عثمانی نشست. در همین اوان جوانی بنام سلطان یوحی که خود را پسر بزرگتر سلطان محمد ثالث و جانشین بحق دی اعلام نمود. کوزیموی دوم (Cosimo II) امیر تسکان باین جوان مدعی تاج و تخت سلطنت عثمانی پناه داده و با او اطمینان داده است که اگر بتواند ملت عثمانی را بر ضد سلطان احمد برادرش بشوراند همه گونه کمک و مساعدت را برای تصرف تاج و تخت بوی خواهد نمود و در سال ۱۶۰۹ یکمده جهازات پاروئی همراه وی نمود که او را از ایتالیا بترکیه ببرند تا ورود سلطان یوحی بخاک عثمانی موجب طغیان مردم بر ضد سلطان احمد بشود.

امیر تسکان برای اینکه کمک دولت ایران را بزیرای این شاهزاده بگیرد سفیری بنام جی دوبالدو برانکادورو (Guidubaldo Brancadoro) انتخاب کرد و او را با نامه‌ای مخصوص روانه دربار شاه عباس نمود و در این نامه صریحاً نوشت که: « دعوی سلطان یوحی را بر تاج و تخت عثمانی و بر ضد برادرش صحیح و بحق میداند و باین جهت است

که نماینده معتمد خود جی دو بالدو بر انکاد و رو را برای بستن قرار دادی با آن اعلیحضرت جهت منافع عالی متقابل روانه ساخت و از آن اعلیحضرت تقاضا دارد که اعتماد کامل خود را از روی دریغ نفرمایند».

هر چند جهازاتی را که امیرتسکان بحمایت این مدعی تاج و تخت فرستاد کاری از پیش نبردند و پس از چند ماه بایتالیا فرا خوانده شدند و اساساً معلوم نشد که سلطان یعنی واقعاً فرزند محمد ثالث بوده است یا یک ماجرای جوی جاه طلب ولی مکاتباتی که در این باره با شاه عباس شده است اهمیت تاریخی و سیاسی خود را همچنان حائز است. اینکه ابتداء نامه امیرتسکان را از روی نسخه مضبوط در کتابخانه ملی نایل عیناً نقل میکنیم:

«بعد از وظایف دعا کوئی بر نواب همایون ظاهر بوده باشد که عزت مآب بیکزاده دان بر تو شیرلی که مکتوب محبت اسلوب نواب را آورد و چون بر مضمون مطلع شدیم بهایت خوشحالی روی نمود میباشد که نواب همایون شما در باب جنگ رومی خاطر جمع دارند که این جانب نهایت سعی داریم و بسیار راضی هستیم که نواب نیز در جنگ کردن روم بغاایت جهاد تمام دارد و امید که رومیه شومیه نابود گردند و دوستی ویگانگی نواب همایون شما و در میان (کذا) از وادی یاد ریانی که پادشاهان فرنگ بخدمت شما فرستاده اند زیاده خواهد شد و دیگر در محلی که بیک زاده مکتوب شمارا آورد و فتحی که نواب از وادی رومی کرده بودند بما رضیدند (کذا) خدا مطلع است که نهایت بهجت و خوشحالی روی داد و دولت و امیدواری نواب بر ما ظاهر است که بهر طرف با لشکر ظفر انتساب روی خواهد نمود فتح و نصرت خواهد بود بر ما نیز لازم شده که لشکر ماجع نموده به محاربه ترک مشقول (کذا) شده و خدامطلع است که در باب جنگ نمودن تقسیم خواهد شد و از این جهت مگر به سمع مبارک رسانید و بعضی مدعیات در کتابت دیگر قید نموده بود از فرستادن بیکزاده الچی و دوستی نواب هرگز فراموش نخواهد شد والتماس چنان است که هر خدمتی که از دست بنده آید رجوع نمایند که بقدیم رسانیده شود و بسیار مدعیات بود که در کتابت نتوانست نوشت بزبانی به بیکزاده کفته انشاء الله در محل حضور به عرض خواهد رسانید امید که همیشه با فتح و فیروزی بوده باشند و بر سر دشمنان مظفر و منصور باشند زیاده نرفت والدعا»

بطوریکه ملاحظه می‌کنیم امیرتیکان در این نامه مطلقاً حتی اشاره‌ای بداستان سلطان بحیی و تصمیم خود بر کمال نظامی بوی نمی‌کند و تنها آماده‌بودن خویش را برای جنگ با عثمانی اظهار میدارد. به رابرث شرلی سفیر شاه عباس هم که در فلورانس بوده و با امیرتیکان معاشرت داشته است از بابت قضیه سلطان بحیی ابدأ اظهاری نکرده اما رابرث شرلی خود از این موضوع اطلاع حاصل کرده و بشاه عباس نامه‌ذیل را نوشته است:

شاه عباس بهادرخان عالیجناب سلطنت و مملکت (در اصل نسخه چند کلمه رنگ رفته است و خوانا نیست) کردون سریر ملایک جمال پادشاه جم چاه (کذا فی الاصل) سیاره سیاه خورشید طلعت مریخ صولت آسمان رفت شیر شجاعت پلنگ مهابت در درج سلطنت و شهر باری اختربرج مررت و کامکاری بعد از عرض زمین بوسی اعلام رای قمر آرا می‌گردانیم که چون بیمن دولت نواب همایون آمدیم بولایت محار رسیدیم در ملک محار مارا عزت و حرمت بسیار از برای خاطر نواب کردند و جواب نامه نواب از پادشاه محارستانه بخدمت پادشاهان دیگر روانه شدیم تا رسیدیم بولایت حضرت حکومت رفت و حشمت و جلالت و عظمت و شوکت (و) بختیاری نظاماً للرفعة والحكومة والخشمة والجلالة والعظمة والشوكة والمعدلة والعز والاقبال کراندو که دی تو سکانا که رسیدیم کراندو که مارا بخاطر نواب همایون بسیار عزت و حرمت کرد آداب بزرگی بچای آورد و مرمدم فرنگستان انقدر دوست دار و خواهان شاه عالم پناه اند که هر گاه که نام نواب همایون را که بربازان جاری سازند همه قد راست کرده تواضع می‌گشند و خوشحال می‌شوند انقدر عزت کراندو که بما کردن که هیچ پادشاه اینقدر عزت نکر (د) همه از برای نام خدام عالی مقام است و دیگر معلوم باشد که برادر بزرگ خواندگار از ولايت روم کریخته بالکه فرنگستان آمده پناه بکراندو که دی تو سکانا آ (و) (ر) (د) است و کراندو که دی تو سکانا نیز می‌خواهد که لشکر عظیم بدین جوان بدهد اورا برسر ترک بفرستد که با ترک جنگ کند باید که نواب کامیاب نیز باین جوان مددی رسانیده اورا برسر ترک بفرستد که با ترک جنگ بگشند انشاء الله تعالا (کذا) که رومیه شومیه را از میان بردارند و توجه پادشاه فرنگ چنان است ترک را از میان برداشته همسایه

گری (کذا) و دوستی از دو جانبه نزدیک شود که هم از برای نواب کامیاب خوبست هم برای پادشاه فرنگستان خوبست و کراندو که نیز حوشحال خواهد شد که شاه عالم پناه این چنین خوبی بدمین جوان کرده است و این کمینه این را دیده ام جوان باعقل و با هوش و با ادرار و دلیر و مردانه و میباشد که شاه عالم پناه بدو مددی که (کذا) با جماعت ترک کوششی بکند تاملک پدرش را بگیرد و دیگر این کمینه بی مقدار جواب نامه شاه عالم پناه را از کراندو که گرفته روانه رومه شده از رومه روانه اسپانیه رفته چو خدمت نواب جهان (کذا) پناه که باتمام رسانیدم ازانجا راست روان بتوفیق خدا تعالا (کذا) بخدمت نواب مستطاب خواهم رسید انشاء الله تعالا. تحریراً فی شهر جداد الثانی سنہ سبع عشر والف (تاریخ درذیل نامه درسمت چپ نوشته شده است)

اصل نامه فوق در آرشیو کتابخانه ملی فلورانس مضمون است و یشت آن مهر رابرث شرلی خورده است . نکته جالب توجه این است که این نامه عیناً در ضمن اوراق دفتر امیر مدیسی Médicis یافت شده و بنظر میرسد اساساً به مقصد اصلی خود یعنی بایران و نزد شاه عباس فرستاده نشده است . در پایان این مقال بی مناسبت نمیدانم که نامه های متبادلہ میان شاه عباس و امیر تسکان راجع بامور بازرگانی و سایر مسائل فیماین را نیز در اینجا نقل نمایم . اینک متن نامه شاه عباس :

« کران ذو که دی فلورانسی شکاف علوم انسانی و مطالعات فرنگی »

سلطنت مآب ایالت و حکومت نصاب شوکت و حشمت قیاب نامدار کامکار عالی مقدار زبدۀ حکام کرام مسیحیه قدوة ولاده عظام فرنگیه سرافراز سرین دولت و نامداری زیندۀ مسنند ایالت و کامکاری والی اعظم سپهبدار معظم را بعد از اظهار مراسم صداقت و دوستی عز انها رای عالی میگرداند که حالاً مدتیست که میانه نواب کامیاب همایون ما و حضرات سلاطین عظام فرنگیه قواعد محبت و دوستی استحکام دارد و از جانبین ایلچیان آمد شد مینمایند چه عجیب که در نیمی از جانب آن سلطنت مآب سوی یک مکتوب دیگر نامه بخدمت اشرف فرستاده وظیفه محبت آنست که آن سلطنت و شوکت ایاب نیز بطريق سلاطین عظام فرنگستان همیشه مکاتبات محبت آمیز ارسال داشته یکانگی بنماید که نواب همایون مارا با آن عالیجناب کمال محبت است . ثانیاً معلوم بوده باشد

که قبل ازین خواجه فتحی نام کر کراق خاصه شریفه را بجانب وندیک فرستاده بودیم که بعضی امتعه واجناس خریداری نموده بجهت سر کار خاصه شریفه آورد و او امتعه واجناس خریداری نموده بدین صوب می آمد چون بولایت روم رسیده بجهت آنکه میانه ما و رومیان جنگ و نزاع واقع بوده احتیاط کرده بعضی از آن امتعه را باز بولایت وندیک فرستاده و حالا اجناس منبور در وندیک است و بنواب همایون ما تعلق دارد درینولا زبدة الاشباه خواجه صفر جواهی ولد خواجه یادگار را که سود اگر خاصه شریفه و محل اعتماد است فرستادیم که امتعه واجناس مذکور را ستاده بدینولايت آورد و بآن حدود می آید طریق آنست که آن سلطنت پناه در کل مواد امداد و اعانت مشارالیه بتقدیم رساند و اگر مردم وندیک دردادن اموال مذکور تعجل مینموده باشند آن ایالت وشوکت قیاب ایشان را منع گرداند که اموال سر کار خاصه شریفه را نگاه ندارند و در امداد و معاونت فرستاده همایون ها خود را معاف ندارد و همواره طریقه مراسله و آمدش بدینجانب مقتوح داشته هر گونه کاری درین دیار داشته باشد بدبی تکلف و حجاب بخدمت اشرف اعلام نماید که توجه به حصول آن موصول گردد و چون غرض اظهار محبت بود زیاده اطناب نرفت . ایام دولت بخیر باد

توضیحاتی که در باره این نامه باید داده شود یکی این است که این نامه کاغذ مستطیل و باندازه ۸۲ در ۲۵ سانتیمتر است و مهر شاه عباس بشکل دایره و قطر آن ۳۷ میلیمتر است . لفت کر کراق که ترکی است بمعنی عامل کار و تجارت است و مقصود از ولایت وندیک شهر معروف و نیز میباشد . اینک جواب امیرفلورانس بنامه فوق از روی نسخه اصل مضبوط در کتابخانه ملی نایل :

«معروض رای بندگان نواب کامیاب سپه رکاب اشرف ارفع اقدس اعلی خلد الله ملکه ابدا میکرداند که محبتی که نواب همایون اعلی نسبت باین داعی باخلاص دارد بسیار خوشحال شده بعرض میرساند که بعضی خدمات که خواجه صفر داشته به حسب المدعاع صورت داده و بعضی احوالات بوده که در مکتوب نتوانست نوشت بهزبانی به خواجه مذکور گفته بعرض خواهد رسانید و در باب مالی که در وندیک بود فقیر در کوفن اموال نهایت سعی نموده به حسب المدعاع نواب صورت دادیم التماس از جانب نواب

چنانست که خاطر خود را از مردم و ندیک جمع دارند چرا که جمیع دوست آن علی
جانبند متوقع چنان است که هر خدماتی که ازدست بنده برآید امر نمایند که بجان
منت داشته به تقدیم رسانیم و امید که همیشه بافتح و فیروزی بوده باشند زیاده نرفت
ایام دولت مستدام باد ۴.

تاریخ نامه فوق مطابق آنچه در مجموعه نسخ خطی کتابخانه ملی ناپل ضبط
است ماه زویه ١٦١٩ از میلاد مسیح مطابق شهر شعبان ١٠٦٨ هجری قمری است.

نامه‌های متبادلہ میان امیر تسکان و شاه عباس راجع بارامنه

بنده کان نواب کامیاب سیهر رکاب اشرف اقدس اشجع اعلیٰ خلدالله ملکه و سلطانه
المظفر المقر الدوله عباس پادشاه به عرض میرساند که جماعت ارامنه که رعیت بند کان
نواب عالی‌جاه‌اند کله باین جانب بواسطه تجارت و معامله خود می‌آیند و درین وقت
دوشه نفر سوداگر ارمنی به کشتی نشسته جماعتی از مردم ترک ایشان را به قید در آورده
چون فقیر از این مقدمه اطلاع یافتم که این دوشه نفر نعلق به نواب اشرف دارد خود
رفته ایشان را نجات دادم و حال آنکه ارمنی که رعیت پادشاه تر کند بدیار فرنکیه که
وارد می‌شوند مذکور مینمایند که مارعیت نواب همایونیم و بهر نوع که اراده‌می‌نمایند
احدى را قادر آن نیست که تو اند بایشان حرفی کفتن التماس از جانب بنده کان
نواب سليمان بارگاه چنان است که هر سوداگر ارمنی بدین جانب آید نشانه از نواب
اشرف دردست داشته باشد تا آنکه بر ما ظاهر شده که خاطر جمع بوده باشد و التماس
چنان است که هر گونه کاری و خدمتی بوده باشد رجوع نمایند که بتقدیم رسانیده شود
زیاده نرفت. ایام دولت پائینده باد ۵. اینکه هنچ نامه شاه عباس راجع بارامنه نخجوان:
هو الله سبحانه

معزاً للسلطنة والجلالة والابهة والبسالة والعز والاقبال گرند و که والی کبیر
توسکانه جناب سلطنت و شوکت بناء جلالت و بسالت دستگاه ابهت و نصفت انتباوه و القدر
بلند مقدار اکرم سلاطین سامی تسکان مسیحیه (این کلمات با آب طلا نوشته شده)
افخم ملوک رفیع الشان عیسویه (این کلمه با آب طلا نوشته شده) رزقه خیر العاقبہ
بالعنایه الربانیه را تعظیمات عطوفت قرین محبت تزین ابلاغ و ارسال داشته همگئی همت

اکسیر خاصیت بانتظام امور و احوال و التیام اسباب دولت و اقبال آن والی مخالفت خصال معطوف است بعد با انهای ضمیر مودت سمير آنکه نمیقہ مؤلفت بیان که درین اوان فیروزی اقتران مشتمل بر سفارش عیسویان ارمنی و فرنگی اکفاء نخجوان مرقوم قلم اخلاص شیم شده بود در نیکو ترین زمانی مصحوب خلیفه نخجوانی شرف و رود یافته سبب استحکام بنای دوستی والفت والتیام مواد مؤلفت و خلت کردیده مقر رفرمودیم که محال متعلقه با یشان بخاصة شریفه منسوب بوده هرسال شخصی از بند کان سده سدره اساس با آنولايت رفته حقوق دیوانی و متوجهات ایشان را بازیافت نموده نقل خزانه علامره نعاید و حکام وزراء و عمال دخیل بالوجهات و وجوهات ایشان نشده بعلت اخراجات خلاف حساب مزاحمت نرسانند و امداد و همراهی ایشان بعجای آورند طریقه دوستی والفت آنکه مدام سالک مسالک ارتباط والتیام وبارسال رسیل و رسایل جویای وسایل یکجهتی و خصایل یکرنگی بوده هر گونه مطلب و مدعایی که داشته باشند بلا حیجاب بعرصه اعلام رسانند که منسوبان در گاه خلائق پناه باسعاف آن مأمور گردند. ایام سلطنت و شوکت و اجلال بماناد (این جمله در انتهای نامه طرف چپ نوشته شده) این نامه بطول ۴۲ سانتیمتر و بعرض ۲۹ سانتیمتر و نیم است، مهر شاه عباس در این نامه مدور است و بر بالای آن نیمدايره ای نیز قرار دارد و بطوریکه قطر اعظم آن ۵۵ میلیمتر و قطر کوچکتر آن ۴۵ میلیمتر می شود و در داخل مهر این عبارات منقوش است: در نیمدايرة بالا جله: «الملک لله» و در میان دایره عبارات ذیل منقوش است: «آنه من سلیمان و آله بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله الذي فضلنا على كثيير من عباده و صلى الله على خير خلقه محمد وآلہ».

سایر مطالب نامه معلوم است واحتیاج بشرح و تفسیر ندارد.

در پایان این مقال وظیفه خویش میدانم از ارشاد های فاضلانه پرفسور گابریلی Gabriel استاد دانشگاه رم و عضو اکادمی لینچی Lincei و همچنین از تحقیقات دقیق فاضل محترم آقای دیر جیلیو پونت کروه Virgilio Pontecorvo درباره نامه های متبادله میان شاه عباس و امیر تسکان تشکر نمایم . رُم - ۱۴ شهریور ۱۳۳۲ فرهودی